

KISPESTI HIRLAP

TÁRSADALMI ÉS VEGYESTARTALMU HETILAP.

Megjelenik csütörtökön.

Előfizetési árak:
 Egész évre 4 forint
 Fél évre 2 „
 Negyed évre 1 „
 Egyes szám ára 10 krajczár.
 — Nyiltér sora 50 kr., Bélyeg-díj 30 krajczár. —
SZERKESZTŐSÉG:
 Kispest, Fő-utca 193. sz.

Felelős szerkesztő: **HOLBESZ JÓZSEF.**
 Főmunkatárs: **BARTOS GYULA.**
 Kiadó:
A LAPTULAJDONOS-BIZOTTSÁG.

Hirdetési díjak:
 Egész oldal 25 frt — kr.
 Fél oldal 14 „ — „
 Negyed oldal 8 „ — „
 Nyolczad oldal 5 „ — „
 Tizenhatod oldal 4 „ 50 „
 Legkisebb hirdetés 1 „ 50 „

KIADÓHIVATAL:
 Kispest, Nagy Sándor-utca (Holbesz-ház).

Tisztelt olvasóinkhoz!

A «Kispesti Hirlap» tulajdonjogát a mai napon eladtam egy bizottságnak, minélfogva annak szerkesztésétől is visszalépek.

Elmulasztatlan kötelességemnek tartom ezuttal leghálásabb köszönetemet nyilvánítani a melyen tisztelt közönségnek azon szíves pártolásért, melylyel lapomat felkarolta. Köszönetemet fejezem ki e lap minden munkatársának is, hogy dolgozataikkal szívesek voltak lapomat támogatni.

Főtörökésem volt, lapom által Kispest községe előhaladásán munkálkodni s felvirágzására törekedni. Nem mondhatja senki, hogy bármily tekintetben csak egyszer is az igazságot mindenkor bátran kimondó álláspontot ne foglalt volna el lapom és csak egyszer is részrehajló lett volna; igaz, ez sokszor egyeseknek nem tetszett, e miatt sok kellemetlenséget kellett eltűrniöm, de egyesek érdekeit támogatni az összesség rovására nem engedhettem meg soha.

Még egyet kérek figyelembe venni.

A lapbizottsággal kötött szerződés értelmében engem illetnek az 1895. év december hó 31-ig kintlevő hátralékok, valamint a mai napig megjelent hirdetési díjak. Ennek szíves beküldését kérem akár nevemre, akár a «Kispesti Hirlap» kiadóhivatalába. A január 1-től esedékes díjak az új tulajdonosokai illetik, azok fölvetelére jogosítva nem vagyok. A kik azonban már január 1-től előfizettek akár negyedévre, akár félévre, vagy hosszabb időre, a lapot mindaddig megkapják, amennyi időre előfizettek.

Kispest, 1896. február hó 28-án.

Seper Kajetán.

Beköszöntő.

Midőn a tisztelt közönség előtt mint a «Kispesti Hirlap» felelős szerkesztője lépek fel, tudom és érzem, hogy hangzatosabb tehetségek s kiválóbb erők vállalkozása volna szükséges, hogy lapunk az elébe tűzött magasztos céljának lehetőleg megfeleljen, de Istenbe vetett égő hittel indulok a nagy utra, azon édes reményben, hogy a jók körülöttem fognak csoportosulni, gyöngeségemet istápolni és engem lelkesíteni segítenek.

Lapunk célja: **a közönyösség jegét a busgó tevékenység és a meleg érdeklődés szent tüzével felolvasztani.**

Minden áramlatok között féltékenyen igyekezünk a békét, egyetértést istápolni és lelünk egész erejéből előmozdítani, hogy a közös jólétnek, melyre a polgárság méltán támaszthat igényt, alapját a béke és egyetértés csudálatos harmóniájával vethessük meg.

Különösen az egyetértésben véljük rejleni biztosítékát községünk epedve sóvárgott boldogulásának.

Lapunk nem egyenlenséget támasztani, hanem **megteremteni segít azokat az eszményeket**, melyek — ugyszólván — a szellem, a lélek táplálékai, hogy a földi gondok tengerén minden körülmények között **feltaláljuk a helyes és az üdvös irányt.**

A zászló, melyet fennen fogunk lobogtatni, szentelve leend a községi érdekek, a vallásosság és a közérkölcsök emelésére, istápolására s terjesztésére.

Különösen szemünk előtt fog lebegni a **laptulajdonos bizottságnak a lap hasábjain olvasható programja**

Nagyzó ígéreteknek **nem vagyunk barátai**, hanem **lelkiismeretesen és odaadó hűséggel** fogjuk a kibontott zászlót lengtetni, melyet kitartóan fogunk előlhorodzni ott, hol a közügy, a közjó kötelességünké teszi.

Lapunk **pontos megjelenésére is kiváló figyelmet fordítandunk.**

Még megkivánjuk jegyezni, hogy **szerkesztőtárs** gyanánt **Bartos Gyula** urat nyertük meg, ki e lap körül a multban is kiváló körültekintéssel és tehetséggel működött s így reméljük, hogy a helybeli, minden üdvöst felkaroló tantestület zseniális tehetségű tagjait is üdvözölni fogjuk mint munkatársakat.

Bizalommal fordulunk a tisztelt olvasó közönség ítélőszékéhez, kérve, hogy **lapunkat, mely közelebb mintegy újjá fog alakulni**, hathatós pártfogásában részesíteni és minél számosabb előfizetések beküldésével megörvendeztetni szíveskedjék.

Kispesten, 1896. február 27.

Holbesz József,
 felelős szerkesztő.

PROGRAMMUNK.

A «Kispesti Hirlap» tulajdonjoga a mai nappal az alulírt bizottságra szállt, mely **minden nyereszkesedés kizárásával** egyedül a végből alakult, hogy ennek a lapnak existenciáját anyagilag, erkölcsileg és szellemileg biztosítsa.

A laptulajdonos-bizottság tagjai: **Cziklay Lajos, Dorfner Antal, Gecsetsi Miksa, Holbesz József, Nagy Károly, Ribényi Antal, Szomjas József és Vadász Márton.** E nevek elég biztosítékul szolgálhatnak, hogy a «Kispesti Hirlap» minden irányban független, pártatlan, önzetlen, tisztességes és megbízható sajtóközege lesz községünknek.

A laptulajdonos bizottság a lap felelős szerkesztésével ft. **Holbesz József** nyugalmazott plébános urat kérte fel, kinek **Bartos Gyula** tanító ur mint főmunkatárs áll segítségére, birván a helyben működő állami tanító-testület szíves ígértét, hogy a lap szellemi istápolásában ezután is készségesen fog közremunkálni.

A lap **változtatlan programjának** irányelveit a következőkben állapítjuk meg: **Kizárólag helyi érdekű lap** óhajt lenni. Csakis községünk ügyeit fogja szolgálni, miközben meg egyrésztől az elüljáróság tekintélyének megóvására, addig másrésztől a polgárság jogainak respektálására fog törekedni, hogy így vállvetve és céltudatosan egészséges közszellemet teremthessen. **Rajta lesz, hogy a község ügyeiről lehetőleg gyors és kimerítő tudósításokat adjon, hogy azok így közismertekké válván, ezekhez minden erre hivatott hozzászólhasson.**

Vallási és társadalmi osztály-kérdésekben kölcsönös türelmességre fog törekedni, soha meg nem engedvén, hogy egyik vagy másik vallás, illetőleg társadalmi osztály a többinek rovására rendszeres harcztot indíthasson. **A vallásközi és társadalmi béke** öre lévén, maga is e békének lesz mindenkor apostola.

Kiváló gondot fordít arra, hogy mindig és minden körülmény közt kerülje a **személyeskedést**; senkinek sem fog hizelkedni, senkit sem fog személyében megsérteni. Soha a személyt, de mindig az ügyet fogja szem előtt tartani. Szigorú lesz szükség esetén, de kiméletlen s durva soha.

Hatékonyan ügyelni fog a laptulajdonos bizottság, hogy ezek az irányelvek szigoruan betartassanak s már most felhatalmaz mindenkit, hogy nyílt vádat emelhessen ellene, ha ezen elvek ellenére cselekednék.

Éppen azért joggal reméli e bizottság, hogy az olvasóközönség most már **osszatlan bizalommal csoportosul** a «Kispesti Hirlap» körül, hogy így azt hatalmas sajtóközeggé fejlesztheszük. Minél többen támogatjuk, annál erősebbé teszszük ezt a közszabadság szolgálatában.

A lapbizottmányra anyagilag nem vár semmi haszon; ez csak veszthet. Ha nyereség lesz e lapból: az nem az övé, hanem a közönségé, mely ezt támogatni fogja.

Kispest, 1896. február 28.

A laptulajdonos bizottság.

Vasutunkról.

Élénk érdeklődéssel szoktam a «Kispesti Hirlap»-nak vasutunkra vonatkozó egyes közleményeit olvasni, mert tudom, hogy az utazó közönség sérelmei csak azon esetben orvosolhatóak, ha a nyilvánosság leghatalmasabb organuma, a sajtó, — tultéve magát minden melléktekinteten — a nagy közönség érdekeinek megvédelmezésére sikra száll s mindaddig, amíg az igazságos ügyet diadalra nem segíti, a férfias küzdelemre kihuzott kardot hüvelyébe nem bocsájta s a felemelt zászlót is fennen lobogtatja.

Nem akarok igazságtalan lenni, avagy annak látszani s méltányolni törekedem a még mindig a kezdet nehézségeivel küzdő helyi hirlapi vállalat kényesebb helyzetét is, de azért mégis egész határozottan ki kell jelenenem azt, hogy községünk lakosságának azon része, mely vasutunkon napról-napra utazni kénytelen, a «Kispesti Hirlap»-nak irányát a közönség érdekeivel megegyezőnek nem tekintheti. És a közvéleménynek ebben igaza is van, mert helyi sajtónk ott, hol nagyon is sokat lehetne és kellene is követelni, a kilátásba helyezett, de tulajdonkép még végre sem hajtott ugynevezett «ujtások»-ra is dicshimnuszokat zengedezett, s ezáltal nemcsak a nagy közönséget vezette félre, de a vasut intézőinek is csak kétes értékű szolgálatokat tehetett.

A közönség ugyanis abba a csalódásba esett, hogy **jogos kívánságainak kielégítése végre-valahára a megvalósítás stádiumába lépett**, a vasut intéző körei pedig azt hihetnék, hogy a közönség máris kielégítettnek tekinti jogos igényeit . . . pedig tényleg úgy áll a dolog, hogy a közönség eddig semmit sem kapott, mert hiszen a vasut tényleg még az első lépést sem tette meg arra nézve, hogy a közte és a közönség közt fennálló tarthatlan állapotok annyira amennyire megjavíttassanak!

Én hinni akarom, hogy az ügyek élére állítandó új üzletvezető igyekezni fog módokat

találni arra, miszerint a vasut és közönség között ha azonnal tartós béke nem is, de legalább türethető fegyverszűnet jöjjön létre, de kétkedem abban, hogy a «Kispesti Hirlap» szerint már létesített, tényleg azonban maig is láthatatlan «tanuló» és «női» szakaszok közlekedtetésével a semminél csak valamivel is több történt volna!

Hisz az eftajta ugynevezett ujítások az uralkodó abnormális állapotokon gyökeresen nem segítenek s a vasut intéző köreinek — ha komoly szándékuk a helyzet türethetőbbé tétele — jóakarukat sokkal nagyobb szabású kezdeményezésekkel kell kimutatniok!

Mert az én szerény nézetem szerint nem lehet figyelmen kívül hagyni azt a tényleget, hogy a multak büneiért nem lehet egyedül az elhunyt üzletvezetőt felelőssé tenni! Hisz a vasut intéző körei tudomással bírtak a közönség kívánságairól és a meggyökerezett visszaélésekről s ha a bajok orvoslására semmit sem tettek, természetesen jogosan tételezhetjük fel azt, hogy ők Wagner ur üzelmeivel teljesen egyetértettek, s ha a történetek odiumát Wagner ur fejére hártották is, ennek törekvéseivel nemcsak hogy szimpatizáltak, de azokat a maguk részéről tényleg szentesítették is! Az új üzletvezető jó szándékait tehát csak akkor fogja az óhajtott siker koronázni, ha a részvénytulajdonosokat képes arra rávenni, hogy oly intézkedéseket tegyenek, melyek kézzelfogható bizonyítékait adják annak, hogy a Wagner-féle szellemet a maguk részéről is határozottan elítélik.

Az intéző körök pedig csak az esetben adhatják jóakarukat látható tanujelét, ha arra nézve, miszerint az 1893. évi december hó 31-én megtartott polgársági értekezlet kebeléből kiküldött bizottság által 1894. évi január hó 9-én megszerkesztett «emlékirat»-ban felsorolt s még mindig teljesítésre váró sérelmek, illetve óhajok mellőzöttek, illetve teljesítettek! Nem ellenőrizhető forrásokból kiszivárgó, állítólagosan maholnap életbeléptetendő kedvezmények a közvéleményt ma már nem nyugtatják meg, illetékes helyről eredő, hiteles és határozott kijelentéseket és tetteket pedig ez ideig hiába vártunk!

A «Kispesti Hirlap» rövid fennállása dacára többször tanujelét adta annak, hogy, ha akarta, képes volt a közönség érdekeit felismerni, s kitartóan küzdött is a végett, hogy az egyszerű célszerűnek felismert irány győzelemre vezetessék. De mivel nekünk — kispestieknek eddigi tapasztalataink szerint — vasutunktól, hogy a kevesebbet elérjük, a legtöbbet kell követelnünk, szükségesnek tartom azt, hogy a «Kispesti Hirlap» a vasutal szembeni eddigi nagyon is elnéző és tulzottan jóakaratu irányát megváltoztassa s mint teljesen független organum, a közvélemény követelte sérelmeket nyíltan hangoztassa s azok hovaelőbbi orvoslását szakadatlanul követelje. Hisz azt, hogy a vasut-ügy közönségünknek, hogy ne mondjam, legvitalisabb érdeke, egy szívvel-lélekkel valljuk és meg vagyunk arról is győződve, hogy a vasut

és közönség érdekeit egyaránt megvédő kiegyenlítési módozat — ha a vasut is törekszik a sérelmek orvoslására — található leszen.

A «Kispesti Hirlap» vezetésében beállott változás szerény nézetem szerint a vasut-ügyben is más irányú működést fog maga után vonni, s ha közönségünk ezen elsőrangú érdeke kellő védelemre talál, kétséget sem szenved, hogy a «Kispesti Hirlap» új vezetősége saját érdekeinek előmozdítása mellett a közönség érdekének is igen nagy szolgálatot tesz, mert lehetővé teszi azt, hogy a vasut és közönség közötti áldatlan harc elfogadható békekötéssel fejeztethessék be. S hogy tanujelét adjam annak, miszerint engem a vasut ellen elfoglalt álláspontomban semminemű animozitás nem vezet, közelebbi cikkekemben nemcsak arra fogok szoritkozni, hogy a nagy közönség jogos kívánságait adjam elő részletesebben, de rá fogok mutatni azokra a módozatokra is, amelyeket ha a vasut intéző körei figyelemre méltatnak, az ellentétek kiegyenlíthetése az első lépések megtételéhez vezet. S én hiszem, hogy sikerülni fog a vasut intéző köreit is meggyőzni arról, miszerint a tartós béke azontelül, hogy a közönség teljesen megnyugszik, a vasut valódi érdekeit is előmozdítandja!

Vasutas.

A millennium és a kispesti tanítók.

Ily czímen foglalkoztunk e lap mult számában a hazafias mozgalommal, melyet a helybeli tanító-testület szép reményekkel indított meg az ezredév ünnepi fényének, jelentőségének emelésére és a hazafiai érzelmek ébresztésére.

A történelmi ciklus, mely programjával oly általános érdeklődést keltett a társadalom minden rétegében, első pontjával e hó 23-án a nagy közönség előtt fényesen számolt be.

Winkler Imre igazgató lelkes, szép szavakban nyitotta meg a történelmi felolvasások első valósággal ünnepi napját, kiemelve e felolvasások czéljában azt a törekvést, melyet a tanító-testület a szeretet utjain elérni óhajt. Végül az emberbaráti intézményekre hivatva től Kispest polgárainak figyelmét, kérve őket, hogy ha már a millenniumot Kispesten történelmi emlékekkel megörökíteni nem lehet, úgy az emberbaráti szeretet gránit-talapzatán emeljen a humanizmus eszméinek kivitelében olyan megdönthetetlen obeliszket, mely keletkezésével és áldásos hatásával az ezredév főszege ünnepét ha nem is örökre, de hosszú időre megörökíteni legyen hivatva.

A kerek formában és kellő hévvel érvényesült beszédet lelkesen megélezték.

A megnyitó beszéd után a közönség a «Szózat»-ot énekelte el, mely magasztos és hazafias érzelemnyilatkozás mindenkit föllekesített.

A «Szózat» elneklése után Tóth János lépett a felolvasó asztal elé. Felolvasásának tárgya «A magyarok őskora» volt. Nem bo-

csájtkozunk a felolvasás anyagának kritikai fejtegetésébe már azért sem, mert Tóth János nagy munkát végzett s még hozzá olyan körültekintő megfontolással és tudással, hogy méltán dicséret illeti. — Egy óráig tartó felolvasását lelkesen megélezték.

Végül Burger Ferencz az őskorra vonatkozó költői terméket, Arany János «Rege a csodaszarvasról» című gyönyörű elbeszélő költeményét szavalta el ügyesen és kellő hangáryalattal.

Együttal örömmel jelezük, hogy a felolvasás iránt — bár még nem kellő számmal — az érdeklődés meg volt.

A felolvasáson Tóth József kir. tanácsos és tanfelügyelő is jelen volt és teljes megelégedésének adott kifejezést.

Nem hagyhatjuk szó nélkül azt a mindenkire jóleső hatást, mit Dorfner Antal, közönségünk jegyzője az által okozott, hogy a felolvasáson díszmagyarban jelent meg.

Követendő példaként ajánljuk mindazoknak, kik ily módon is kifejezést tudnak adni hazafiaságuknak és a történelmi felolvasások jelentőségének.

A kispesti ág. hitv. evang. főkegyház presbyteriumának jegyzőkönyve.

A kispesti ág. hitv. evang. főkegyház presbyteriuma 1896. évi február hó 27-én rendkívüli ülést tartott. Jelen voltak: Szokody F. gondnok-elnök, Hraskó S., Keszi S., Kováts I., Labáth E., Pelech F., Sréter A. és Maszny S. főkegyházi jegyző, később Bruckner K. presbyterek. Szokody János gondnok mint elnök néhány szívből jövő szóval nyitja meg az ülést. A mult ülés jegyzőkönyve felolvasatván, az elnök Sréter A. és Hraskó S. presbytereket kérte fel a hitelesítésre.

Keszi S. presbyter mint a kir. tanácsos és tanfelügyelőhöz kiküldöttek egyike jelentést tesz, hogy a kir. tanfelügyelő szívesen fogadta őket s a főkegyház kérelmét, hogy Maszny Sámuel áll. tanító s ág. hitv. evang. hitoktató részére a nagyt. Horváth Sándor mint anyaegyház lelkesze által a temetési szertartások végzésére kiállított felhatalmazását pártolja. Az ülés a jelentést köszönettel tudomásul veszi.

Maszny S. főkegyházi jegyző jelenti, hogy a főkegyházunk alakulásáról és az ünnepélyes istentiszteletéről az «Evang. egyház és iskola» című lapba is írt. A cikknek felolvasása után az ülés a jelentést köszönettel tudomásul veszi. Továbbá bemutatja a jegyző a helybeli izr. hitközségtől 1896. évi január hó 31-én kelt, a telekserére vonatkozó átiratot. A telekserre ügyében eljáró bizottságba a presbyterium által Szokody F. gondnok, Maszny S. főkegyházi jegyző, Kováts I., Labáth E. és Sréter A. presbyterek küldettek ki. Tárgyalási napul márczius 2-ika, azaz hétfő délután 5¹/₄ óra-
kor a főutcai tanteremben határozatot el, ami átirattal az izr. hitközségnek is tudomásul fog adatni.

Sréter A. presbyter indítványozza, hogy egy közgyűlés hívassék egybe, s ezen a presbyterium, mely ugyis csak ideiglenesen volt megválasztva, új választásnak vesse magát alá.

Maszny S. főkegyházi jegyző pedig azt indítványozza, hogy ezen egyházközségi közgyűlésen az

A „KISPESTI HIRLAP” TÁRCZAJA

Kárpátoktól Adriáig.

Csengjen a magyar szó
Minden ajkon s verjen
Gyökeres magyar szív
Mindegyik kebelben:
«Kárpátoktól Adriáig!»

Nagy, kicsiny, vén, ifju,
Férfi és nő ajkán,
A négy folyam között
S a hármás bércz halmán:
«Zengjen a közének!»

Zengjék: E hasának,
Melyet Mohi, Várna,
Mohács és Világos
Beleköltött rablánczba,
«Adjon Isten szebb jövőndöt!»

Adjon Isten áldást
Szerencse-bőséget,
És a gyémántnál is
Szilárdabb egységet:
«Árpád nemzetének!»

Várossy Mihály.

Vezeklés.

Irt: Pont.

I.

Nagyot zökkenve állt meg a kocsí.
Leszálltak.

Az asszony félösen bujt a férfi vállához.
Vedlett ház volt az, melynek csengetyűjét meg-
rántotta a férfi.

A tompa hang végig bugott a folyosón s
a házmester kis vartatva kinyitotta a kaput.

Sunyi képe szemtelen mosolyra lapult, a
mint meglátta a szegyenkező asszonyt a legény-
ember karján.

Az asszonyka félösen nézett be a kapu-
gátorba.

A csöndesen döcögő lóvonaton, amint
egymáshoz bujtak, mint valami nászutan lévő
pár, sok-sok dolog nem jutott eszébe, ami
most az előtte megnyílt fekete kapugátor előtt
egyszerre megrohanta.

A szűk udvart megtöltötte a nehéz konyha-
szag.

Egy lefüggönyözött ablakból kacagásba
vegyülő ledér beszéd hallatszott ki.

Az asszonyka nézte, nézte a külvárosi ház
éjjeli életét és dehogyan vette észre a férfi un-
szoló hívását.

Mondhatatlan úndor lepte meg lelkét.

Visszariadt attól a gondolattól, hogy be-
vesse magát ebbe a fülledt levegőjű világba és
uszszerű-uszszerűk a kavargó szennyes árral le-
talan a kárhozatba.

A férfi tanácstalanul nézte a szerelmes,
odaadó asszonyka tusakodását, aki becsületes
fehér otthonát otthagya egy hívó szavára s a
kit itt a fekete éjszakában babonás félelem száll
meg arra a gondolatra, hogy átlépje azt a
küszöböt, ami határt von a ma és a tegnapi között.

Az asszony orrczimpája megrezgett valami
mély, tiszta fájdalomtól, amint kivonta reszkető
puha kezét a férfiből és futni kezdett.

A festő utána nézett bambán, üres nézéssel.
Egy párszor belekiáltotta nevét a fekete
éjszakába, aztán rosszkedvűen fordult be a kapu-
aljba.

A házmester, aki eddig megvonult a kapu
árnyékába, olyas valamit dörmögött:
— Ügyetlen német.

*

Az utolsó kocsí túlkölt végig a sineken.
Az asszonyka felugrott rá
Behuzta magát az egyik sarokba.
Homlokát az ablaküvegnek támasztotta s
ugy nézett ki az elfutó lámpák fényébe.
Mikor hazaért s meglátta a homályban
feketelni azt a kétemeletes nagy bérházat, ami
az otthona volt — kezdett tisztán gondolkozni.

egyházi felügyelő és a többi főkegyházi tisztviselők is választassanak meg.

A presbyterium ezen indítványokat elfogadja s az egyházközségi közgyűlést április hó 5-én, húsvét első napján délután, az istentisztelet után megtartandónak határozta el, a melyhez minden helybeli és sztl.-lőrinczi hitsorsos tisztelettel már most is meghívatik.

Sréter A. jelenti, hogy ő tiszt. Klaár F. felszentelt lelkeszettel és budapesti ág. hitv. ev. hitoktatóval az istentiszteletek megtartásáról érkezett s megállapodásra is jutott. A presbyterium a bejelentett megállapodást tudomásul veszi, ugyszintén Labáth E. presbyter indítványát, hogy Sréter A. presbyternek ezen fáradságáért köszönet fejeztessék ki, elfogadja. Annak a felemlítésével, hogy vasárnap, márczius 1-én; délután 3 órakor Klaár F. tiszteletendő ur istentiszteletet tart s az elnök megköszönve a presbyterek megjelenését, az ülést berekeszti.

M. S.

Közérdekű hirdetések.*

1045-95.

I.

A hatóság- és közcsend-, közbiztonság-, közrend-, közegészség-, testi épség- és tulajdonelleni rendőri kihágások tárgyában alkotott megyei szabályrendelet márczius hó 8-ig közszemlére kitéve van.

921-95.

II.

A hernyók és kártékony rovarok irtásáról alkotott megyei szabályrendelet márczius hó 8-ig közszemlére kitéve van.

927-95.

III.

A szerb-tövis irtásáról alkotott megyei szabályrendelet márczius hó 8-ig közszemlére kitéve van.

1009-95.

IV.

A pöczegödrök tisztántartása, állati hullák eltakarítása és szemétkihordásról alkotott megyei szabályrendelet márczius hó 8-ig közszemlére kitéve van.

1062-95.

V.

A községi faiskolákról, azok kezelése és ellenőrzéséről az 1894. XII. t. cz. intézkedései alapján alkotott megyei szabályrendelet márczius hó 28-ig közszemlére kitéve van.

1082-95.

VI.

A pásztorokról alkotott megyei szabályrendelet márczius 28-ig közszemlére kitéve van.

938-95.

VII.

Mindenki, akinek teherhordó állatja van (ló, öszvér, ökör), ugyszintén azok is, kiknek személy-, vagy teherszállító fogatuk van

* Ezen szabályrendeletek a rendes hivatalos órák alatt a község-házánál a közigazgatási jegyzői irodában betekinthetők s az esetleges észrevételek vagy kifogások ugyanott érvényesíthetők.

II.

Szinte könnyebbnek érezte magát, mikor becsapódott mögötte a kapu.

De azért nem mert a házmester szeme közé nézni, mintha félt volna tőle, hogy kiolvassa a tekintetéből — merre járt.

Vigázva nyitotta föl a lakás ajtaját. — Loppal, lábujjhegyen lépett. A keze elvétette a hálószoba kilincsét, oly izgatott volt.

Megállt egy percze.

Odahajolt a kulcslyukhoz. Remegve leste, hallja-e a férje egyenletes lélegzését, — de csak a száradó butorok roppanása hallatszott ki olykor. Lassan tolta be az ajtót.

Az ágyak érintetlenek voltak.

— Most sincs itthon, — most sincs, most sincs.

Szép szőke feje bánatosan csuklott meg.

A csipkefüggönyökön átívódott a beteges holdfény, mely kékes sávokban festette meg a határozatlan színű butorokat.

Egy ilyen sápadt fényszalag átkuszott az ő fehér vánkósán, megcsillogtatta a fehérszemű olvasót, mely ott függött az ágy fölött. Aztán rásimult a legnagyobb Szenvedő arczára, — megsimogatta a véráztatta csapzott fürtöket s összeolvadt a dicsfényvel, mely a töviskoszoru körül derengett.

Az asszonyka hirtelen úgy érezte, mintha baboná szállta volna meg szemét s bár mond-

(egyfogat, kétfogat, ökrös szekér), **tartosnak február hó 29-én, szombaton, vagy márczius hó 1-én, vasárnap a község-házánál megjelenni és asokat bejelenteni.** Sem az állatokat, sem a fogatokat elhozni nem kell. Aki ezen két napon a bejelentést elmulasztja, szigoruan lesz bírságolva.

* Az előjáróság:

Dorfner Antal s. k.,
jegyző.Ács László s. k.,
bíró.

SZÜLETÉSEK.

(1896. január 1-től febr. 27-ig.)

1. Grensík István, 2. Steger Mária, 3. Schäfer Jolán, 4. Surányi Ferencz, 5. Glósz István, 6. Koszonics Lajos, 7. Fenyvesi Margit, 8. Sipos Mária, 9. Svanda Ferencz, 10. Mencil István, 11. Nagy Erzsébet, 12. Fülöp Éva, 13. Stern N., 14. Csalán Ferencz, 15. Raprich Ida, 17. Szokodi Malvin, 18. Árvay József, 19. Cserni Emil, 20. Pap Anna, 21. Tamási Ilona, 22. Szabó N., 23. Csontos János, 24. Sztanya Sándor, 25. Horváth Róza, 26. Lángos Andor, 27. Kovács Julia, 28. Farkas Piroška, 29. Morhardt Margit, 30. Zahalka Antal, 31. Mahacsek Anna, 32. Kirisits Teréz, 33. Weisz Mária, 34. Kovács Mária, 35. Laufer Miksa, 36. Kun N., 37. Stern Julia, 38. Marck Venczel, 39. Bordás Stefánia, 40. Chvata Tamás, 41. Mocsári Lajos, 42. Bognár Anna, 43. Kancsár Pál, 44. Crehe N., 45. Herman József, 46. Dénes Margit, 47. Stern Lipót, 48. Dobos András, 49. Dienes Aurél, 50. Maticskák Magdolna, 51. Haufek Laura, 52. Kovács Róza, 53. Schimisár János, 54. Spanger József, 55. Fehér Mária, 56. Zsák Mária, 57. Német Zsuzsanna, 58. Kovács Nándor, 59. Kaltner Anna, 60. Kökény Julia, 61. Trapp Mária, 62. Grünbaum Sándor, 63. Gyetván János, 64. Simon Péter, 65. Szigel Laura, 66. Kuszka Jolán, 67. Kuszka Anna, 68. Demusz Ferencz, 69. Brauner Gyula, 70. Dibold Ilona, 71. Kaposztás András, 72. Macró Sándor, 73. Horváth Sándor, 74. Pocher Sándor, 75. Kubát Gyula, 76. Losó N., 77. Ludvig István.

HALÁLOZÁSOK.

(1896. január 1-től február 27-ig.)

1. Stummer András, 2. Lovas Gyula, 3. Schnidellus Sándor, 4. özv. Simon Pálné szül. Kapcella Anna, 5. Pápai István, 6. Sponga Mártonné szül. Szuhajda Apollónia, 7. Szabó N., 8. özv. Andreánszky Gáspárné szül. Okolicsányi Paula, 9. Törseök Gyuláné szül. Székely Mária, 10. özv. Köller Adolfné született Holl Róza, 11. Kun N., 12. Bán Ilona, 13. Varga Mártonné szül. Szabó Verona, 14. Knopp Jakob, 15. Eisenhardt Anna, 16. Groisner Sándor, 17. Mocsári Lajos, 18. Kákai Andor, 19. Makai Mihály, 20. Cseszombati István, 21. Koller Alajosné szül. Gondos Apollónia, 22. Wohlháth

hatatlanul bűnösnek érezte magát, nem bírta elválasztani azt a két arczot egymástól. Mintha látta volna, beszélt volna vele, ennek a Krisztus-képnek szomorú eredetijével a fekete Dunaparton.

Félrevonta a csipkefüggönyöket s szembenézett a beözönlő holdfényvel, mely sűrű szálakban esett arczába. A delejes világosság csak még jobban megejtette az idegeit. Hallucinálni kezdett.

Az a kép ott a falon rezgett-rezgett s a megváltó biborköntöse meglebbent. A szenvedő alak kilépett az aranyos keretből, oda állott a kékes fényben uszó szoba közepére.

Homlokán a vércseppek melegen, párásan csillogtak s mintha az erősen becsapódó fény megingatta volna kezében a nádszálat.

Az asszonyka nem bírta elfordítani arczát a víziótól, pedig remegéssel töltötte el a lelkét.

Szinte félve nyult hátra a rolette zsinórjához. Leoldotta s a redőny egyet zizzelve hullott le és megemésztette egyszerre a kék sugárözönt.

Sötétszürkév vált az egész szoba.

A beteglelkű asszony meggyújtotta a lámpát s odaült az asztalkához a sárgás fénykarikába s nézte az arany vesszősfonatu üres kis babakocsit.

(Vége következik.)

Jozefa, 23. Kozakovszky Jenő, 24. Hugyecz Julia, 25. Faragó Anna, 26. Lankó Zsófia, 27. Keszeg József, 28. Kákai Imre, 29. Mazák Ferencz, 30. Haufek Laura, 31. Herman Róza, 32. Szikriszt József, 33. Gráf Gaspár, 34. Macró Sándor, 35. Zeman János, 36. Kovács Mária.

KÜLÖNFÉLÉK.

Az előfizetők szives figyelmébe.

Ez uton adjuk t. előfizetőinknek tudomására azt, hogy az **előfizetési díjak** f. hó 26-tól, a lap tulajdonjogának cladási napjától kezdve az **új kiadóhivatalba**: Kispest, **Nagy-Sándor-utca** (Holbesz-ház), a **lap szellemi részét** illető **közlemények** pedig **Fő-utca** 193. szám alá **küldendők**. Ezek előrebocsátásával tisztelettel kérjük előfizetőinket, hogy **hátralékaikat** mielőbb beküldeni sziveskedjenek, mert a jövőben csak azoknak küldjük a lapot, kik előfizetési kötelezettségüknek már eleget tettek, vagy kijelentik, hogy a hátralék elismerésével és kötelező kiegyenlítésével a lapot továbbra is megtartani óhajtják. Kérelmünk t. előfizetőinkhez tehát az, hogy hátralékaik beküldésével juttassanak bennünket azon kellemes helyzetbe, hogy a lapot továbbra is küldhessük. — Együttal az olvasó közönség szives elnézését kérjük, hogy a lap jelen száma megkészt, de a lapnál előforduló változások oly akadályokat gördítettek a lap előállítása elé, hogy annak csak e késedelem betudásával voltunk képesek megfelelni.

Márczius 15-ike ünneplése Kispesten.

A sajtószabadság évfordulójának megünneplésére nagyban készül Kispest hazafias polgársága. E nevezetes esztendőben, midőn egy átküzdött ezredév csodás fenségével készül ünnepelni a nemzet, méltó is, hogy márczius 15-ike, melyet jelentőségében nemzeti ünnepné emelt a magyar, az eddigi ünnepelésekkel tulszárnyaljon. Mint értesülünk, a **«Dalárda»** a **Berán** vendéglőben fogja társasvacsorával megünnepelni márczius idusának tavaszi emléknappal, mely alkalomból először fog, érdekes programmal, nyilvánosan a nagyközönség elé lépni. Egy teríték ára 80 kr. A résztvenni óhajtók aláíratkozhatnak a dalárda által kibocsátott s közkezen forgó aláírási iven.

Ugyancsak arról is értesültünk, hogy a Kispesti tanító-testület, lelkes igazgatójával élén, szintén megünnepli márczius idusát az iskolán kívül is, mely alkalomból társasvacsorát rendez 60 kros terítéssel. A programot annak idején közölni fogjuk.

Értesítés és kérelem.

Van szerencsém a helybeli kaszinónk mélyen tisztelt tagjait arról értesíteni, hogy a kaszinónak kiadásai lévén, azokat kiegyenlíteni is kell, de mivel az egyes tagok az esedékes és a hátralékban levő tagdíjait a maga idejében sem a kaszinó szolgájánál, hol nyugtát is azonnal kapnak, de sem nálam (Kisfaludy-utca) nem fizetik le — a választmány mult évi határozatának, mely már ismeretes, érvény fog szerzettetni. F. évi márczius hó 6-ig kérem a mélyen tisztelt tagokat a tagdíjait befizetni, hogy a kellemetlenségek mégis elkerültesenek. — Hazafias üdvözléssel

Kispesten, 1896. évi febr. 28-án.

Maszny Sámuel,
a kaszinó pénztárnoka.

Az izraeliták bálja.

Folyó hó 29-én a helybeli izraelita polgártársak a Vigadó nagytermében fényes bált rendeznek. A meghívókat ez alkalomra már szétküldték. A báli rendező bizottság élén dr. **Edelmann** József és **Schütz** Miksa állanak. Reméljük, hogy teljes meglegedésökre fog lefolyni a multság, mert az érdeklődés iránta nagy. Majd meglátjuk!

Történelmi felolvasás.

A tanító-testület által rendezett történelmi ciklus programjának második pontja márczius 1-én, vasárnap fog megtartani a **Vigadó** nagytermében. Ez alkalommal **Kronowetter** lesz a felolvasó, ki a **«magyarok vándorlásáról»** értekezik. Ezzel kapcsolatban felhívjuk Kispest közönségét e hazafias felolvasások pártolására. A felolvasásokra belépti-díj nincs s szivesen látnak ott mindenkit, kik e nemes ügy iránt érdeklődéssel viseltetnek.

Farsangi táncvizsga kimutatása.

Az első kispesti általános temetkezési egyesület bálja jövedelmének kimutatása a következő. Bevételek: Családjegyekért, 50 drb à 1 frt, 50 frt. Családjegyekért a pénztárnál, 5 drb à 1 frt 20 kr, 6 frt. Személyjegy, 26 drb à 50 kr, 13 frt. Személyjegy a pénztárnál, 13 drb à 60 kr, 7 frt 80 kr. Ruháért 8 frt 15 kr. Fonográfól 10 frt 1 kr. Felülfizetések 3 frt. Összesen 97 frt 96 kr. Kiadások: Zenéért 30 frt. Engedélyért 3 frt 50 kr. Világításért 5 frt. Nyomatványokért 15 frt 50 kr. Táncrendezőnek 5 frt. Összesen 59 frt. Levonva ezt a bevételekből, marad tiszta nyereség 38 frt 96 kr. Felülfizetők névsora: Herbacek Bertalan 1 frt, Kommer József 40 kr, Gesztessi Miksa 40 kr, Marikovszki József 40 kr, Álarcsosoktól 50 kr, egy idegentől 30 kr, összesen 3 frt. Fogadják a felülfizetők és a résztvevő közönség a rendezőség hálás köszönetét.

Dalárda.

A kispesti dalárda alapszabályait a belügyminiszter jóváhagyta. A jóváhagyási záradékkal ellátott alapszabályok most kedden lettek Schertz Ferenc elnöknek átadva. A dalárda buzgó karmestere az ő megszokott pontosságának betartásában már néhány órán keresztül akadályozva van. Mint sajnálattal értesülünk, kis leánykájának betegsége oká elmaraadásának. Dr. Nagy Károly községi orvos, a dalárdának követésre méltó szorgalmas tagja helyettesíti most a karmestert.

Nyomda Kispeszen.

Fischer Henrik, a Lloyd-nyomda betűszedője, Kispeszen nyomdát rendez be. A nyomda, mint értesülünk, márczius elején már megkezdte működését.

Bál Lőrinczen.

A „Haladás” egyesület f. hó 29-én fényes bála készül Meisster vendéglőjében. Mint értesültünk, a bála sokan készülnek Kispesztől, sőt Budapestről is, mi szép sikert jósol a rendezőbizottság faradozásának. Referálni fogunk!

Ködfátyolképek a Vigadóban.

Vasárnap, azaz márczius 1-én este a „Vigadó” nagytermében egy budapesti fényképész ködfátyolképeket fog bemutatni. A program szerint az előadás igen érdekes lesz, miért is ajánljuk a nagyközönség figyelmébe. Bővebbet a falragaszok nyújtanak.

A szentlőrinczi villatelepi ut.

A villatelep melletti uton, mely a nagy vasuti állomáshoz vezet a h. é. vasutól kiindulva, be lett tiltva a teherkocsikkal való közlekedés. Felsőbbhatósági rendelet folytán a tilalmi táblák is fel lettek állítva és akik ennek dacára mégis teherkocsival merészelték arra járni, fel lettek jelentve. Birságolva azonban egyikük sem lett, mert bár tilos volt az illetőknek arra járni, még sem lett kihágásnak minősítve. Az illetők, kik a feljelentés után felmentést nyertek a büntetés alól, hangoztatták, hogy ők mégis arra fognak terhes kocsi-val járni, mert úgy sem lesznek megbüntetve. A mi megjegyzésünk az egészhez csak annyi, hogy: „addig jár a korszó a kutra, míg el nem törik”.

Szives tudomásul.

A kispesti általános temetkezési-egylet részéről köztudomásra hozatik, hogy az 1896 február 2-án tartott választmányi gyűlés határozata folytán a befizetések április havától kezdve minden hónap 1-seje és 15-ike után következő vasárnapon délután 1 óratól 3 óráig eszközöltetnek Felkértenek a tisztelt tagtársak az előírt időben pontosan megjelenni.

*Asz elnökiség.***A Sohber-vendéglő esengője.**

Mult számunkban figyelmébe ajánlottuk a szentlőrinczi vendéglősöknek, hogy jelezzék mindig a vonat elindulása előtti második cseppet. Sohber István vendéglős a fali óráját villamos jelzéssel látta el s így az elkésés ki van zárva, ha csak — a jó bor, meg a vig kompánia vissza nem tartja az illetőt.

Piknik.

Kedélyes kis mulatságot rendezett Vadász Márton, a Biehn-gyár igazgatója, folyó hó 22-én Stefan János helyiségében. Egymaga lévén a rendező, volt neki husz helyett mit hallgatnia. A társaság még azért is őt akarta felelősségre vonni, hogy egyáltalán reggelre is fog virradni a természet. Hanem mikor a hajnal sugara beköszön-

töttek, mégis belátta a társaság, hogy egy okból mégis jó volt, hogy újra felvirradt, mert nagyot lehetett reggelizni. Sietett is megtenni mindenki, kit a reggel még ott talált.

Sorozás.

Igen czélszerű ujtás veszi kezdetét a folyó évi sorozás alkalmával. Eddig ugyanis korosztály és sorszám szerinti sorrendben, tekintet nélkül a községre, lettek az újonczok a sorozó bizottság elé állítva. Megtörtént így, hogy a községi jegyző és bíró egy héttig mindennap Monorra volt kénytelen menni, a mi nagyban hátráltatta községünkben az ügymenetet. A folyó évben az egy községbeliek egy napra vannak felhiva és így a kispesti mindhárom korosztálybeliek egy nap alatt fognak a sorozó bizottság elé állítani s az előjáróknak is csak egy napig kell Monoron időzniök. A sorozás április 1-én, szerdán fog Monor községégháza nagytermében megtartatni. Községünkben 50 hadköteles fog a sorozó bizottság elé idéztetni. Az idézések az illetők márczius elején fogják kézhez kapni. Fiaink vigan szoktak lenni a sorozás napján. Botrányos magaviseletet az elmúlt években sem tanusított senki sem. Meg vagyunk róla győződve, hogy így lesz ez az idén is. Megköveteli ezt községünk jó hirneve, melyet mindnyájunknak féltékenyen kell őriznünk.

Passzusok.

A község előjárósága ezen uton is figyelemzetti mindazokat, kik marhalevelek kiállítására, megújítása és átírása czéljából a községégházánál megjelennek, hogy minden hétköznap délutáni két és három óra között jelenjenek ott meg azon czélből, mert tekintettel a roppant sok teendőre, mely helyes munkabeosztást igényel, a marhalevelek csak ezen időben fognak kiszolgáltatni.

Köszönetnyilvánítás.

Alulírott ezennel hálás köszönetemet nyilvánítom Szabó János törvénybíró és Seper Kajetán uraknak azon nemes tettükért, hogy szerencsétlenül járt nagy családom részére gyűjtést eszközölni sziveskedtek. Hálás köszönetemet nyilvánítom továbbá a kegyes adakozóknak is, hogy engem adományokkal segítettek. Ezennel nyugtatom, hogy Szabó János urtól 6 frt 30 kr, Seper Kajetán urtól pedig 31 frt 45 kr gyűjtést hiány nélkül felvettem. Kispeszen, február 22-én. Ösv. Fenczy Jánosné.

Egy híres betörő Kispeszen.

Nem kis meglepetést keltett a napokban két fővárosi detektivnek a megjelenése községünkben, akik a csendőrszervezővel kerestek valakit. A fővárosi rendőrségnek tudomására jutott, hogy Postpischill Antal, a híres betörő, az országból kitiltott óriási erejű ember Kispeszen tartózkodik egy régi ismerős özvegyasszonyánál. Tény, hogy itt volt, de ő is neszét vette, hogy keresik, eltűnt s azóta nyoma veszett.

A kispesti munkás-kör bálja.

A „Kispesti munkás-kör” az „Uj-Világhoz” címzett vendéglőben Magyar József-nél dallal, tánczokkal és tréfás tombolával egybekötött táncvizsgalmat rendez. A dalokat a „Kispesti munkás-kör” dalképző osztálya adja elő, Hartman János egyleti karnagy vezetése mellett. Jó magyar zenéről gondoskodva van. Kezdeté este 8 órakor, Belépti díj: személyjegy 50 kr., a pénztárnál 60 kr., családjegy (1 ur 2 hölgy) 90 kr., a pénztárnál 1 frt. 10 kr. Jegyek kaphatók: az egyleti helyiségben, Szandalits Lajos urnál Magyar József ur vendéglőjében; Főműhelyben: Reith Nándor, Nagy László és Szücs Vincze uraknál; Ganz-Gyárban: Zsidek János, Knecht Gyula, Hartmann János, Babuder Rezső és Koller József uraknál; M. Á. V. gépgyárban: Gabora Jenő, Martincsek István, Poli Jakab, Zsák József uraknál, továbbá Russ Ágoston, Stradek Henrik, Haris Lajos, Molnár István, Kenyeres István, Kugler József rendező uraknál és este a pénztárnál. A tiszta jövedelem a Kispesti munkás-kör könyvtár-alapja javára fordittatik. Felülfizetések köszönettel fogadtatnak és a munkáslapokban nyugtáztatnak.

ÉPÍTKEZÉS.

— 1896. január hó 1-től. —

Építész:	Építő:
Molnár Ferencz	Nyers Ferencz.
Gross Ferencz	Mesnea és Arnold.
Koffler Károly	Arvay Sándor.
Konya János	Nyers Ferencz.
Majszin József	„
Macska András	Weisz Sebestyén.
Benke Gábor	Ujj Benő.
Láder Simon	Fikó József.
Ordasi András	Arvay Sándor.
Kovács Mihály	„
Hermanek József	Karkics József.
Tóth József	Korner Andor.
Mayer András	Schwanda Ferencz.
Krenák Lajos	Arvay Sándor.
Ujj Benő	Ujj Benő.
Csepeli Károly	Arvay Sándor.
Kuvának Ágost	Karkics József.

EGY FEDELES,
használt, de jó karban levő

KOCSI
(egyes és kettős)

a Biehn-gyárban

eladó.

Kispest község t. Polgáraihoz!

A „BÁRÓ HIRSCH MÓR” jótékonyági és önszegélyző-egyesület vezetősége több kispesti törzstagunk és a község több tekintélyes lakosa felhívásának engedve, határozata hozta, hogy az egyesület működését — úgy, miként az ország minden nagyobb városára — Kispesztre is ki fogja terjeszteni. Amennyiben a fiók megalakításának előfeltételére, vagyis 300 rendes tag beiratkozására az eddigi információk szerint rövid idő leforgása alatt alapos remény van, már ezúttal bátran jelezhetjük, hogy egyesületünk áldásos működéséről mihamarabb nádjukban leendő ezen község igen tisztelt lakóinak is közvetlen meggyőződést szerezniök.

S hogy a minden oldalról osztatlanul megnyert elismerés e helyütt is osztályrésznünk leendő, arra elég biztosíték a név, melyet viselünk és a cél, melynek megvalósítása egyedüli feladatunkat képezi.

Egyesületünk célja a jótékonyág gyakorlása, a szenvedők istápolása, az özvegyek és árvák gyámoltása lévén, aránylag rendkívül csekély kötelezettségek mellett tagjainkat oly jogok élvezetében részesítjük, melyek szolgáltatására más rokonzélu egyesületek nem képesek.

A „BÁRÓ HIRSCH MÓR” jótékonyági és önszegélyző egyesület törzstagjait, valamint ezek családját betegség esetén az egyesület költségén gondos orvosi kezelésben, gyógyszeres díjmentes kiszolgáltatásában és ezenfelül a beteg törzstagot heti 5 frt pénzegélyben részesíti, továbbá a törzstag elhalálása esetén hátramaradt családjának az alapszabályokban foglalt feltételek mellett

az A. osztályban 1200 frt, a B. osztályban 600 frt és a C. osztályban 300 frt segélyösszeget fizet.

Tagul felvétetik minden feddhetlen jellemű egyén, állás-, vallás- és nemre való különbség nélkül:

az A. osztályba 40 éves korig havi 2 frt 50 kr.

a B. „ „ 45 „ „ „ 1 „ 70 „

a C. „ „ 50 „ „ „ 1 „ 30 „

tagsági járulék mellett.

Tagok felvétele 50 krajczár orvosvizsgálati- és az A. osztályban 2 frt 50 kr., a B. osztályban 1 frt 70 kr., a C. osztályban 1 frt 30 kr. beirattási díj lefizetése mellett eszközöltetik Kispeszen, dr. Burger Manó urnál Kisfaludy-utca, Birman Armin megbízottunknál (Árpád-utca 451.) és Budapesten a központi irodában VI. Teréz-körút 3. sz. a. naponta délelőtt 9—12 óráig, délután 3—6 óráig.

Végül megjegyezzük, hogy kispesti fiókunk működésének kezdetéről az érdekelt tagok értesítve lesznek s ennek megtörténte előtt kispesti tagjaink havi tagsági járulékaik fizetésére nem kötelezhetők.

Budapesten, 1896. február havában.

„BÁRÓ HIRSCH MÓR”
jótékonyági és önszegélyző-egyesület.